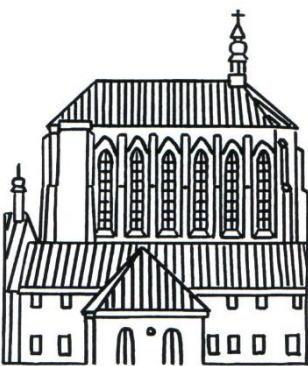

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXXI.

Září 2025

Draží čtenáři!

Tak a je to zase tady, končí prázdninový čas. Doufám, že pole jsou již sklizená, počasí to trochu komplikovalo. Doufám, že vinice, obtěžkané šťávou hroznů, jsou připravené vydat úrodu. Je tolikeroého dobrodiní, které nám Bůh dává, že vděčnost by měla být středem našeho vztahu s Bohem a radostí. Je mnoho slavností a krásných událostí, ale když není v centru pozornosti Boží přítomnost, jsou nějak prázdné. Když žijme v Jeho přítomnosti, má všechno, i na první pohled obyčejné, svou závrtnou hloubku.

Vstupujeme do nového školního roku, a i když nezasedneme do školních lavic, přesto nás všechny ovlivňuje. Vstupujeme do měsíce, kdy budeme hledět na Pannu Marii s prosícím srdcem. Její narození je úžasným bodem dějin. Narodila se Ta, která přijala Boží výzvu, a Bůh nám dal skrze ni svého Syna. V letošním Jubilejním Svatém roce se koná mnoho poutí s prosbou o Boží milosrdenství. Jsem rád, že středobodem všech poutí je Bůh, který nás sjednocuje, který nám dává naději, který nám dává smysl a učí nás lásce.

Jsmo poutníci naděje. Jsem vděčný, jak bohatý byl prázdninový čas. Pro mne bylo vrcholem setkání v Hájků, kam jste stále všichni zváni, New Dawn. Ale

také konference v Brně a mezinárodní pout' mládeže do Hájku s tvořivým víkendem, byly úžasným prožitkem a zkušeností.

Prázdniny? Teď by měl být čas, kdy si po nich můžeme odpočinout! Hm, tak někdy příště.

Požehnaný čas!

Váš Filip

Z FARNOSTI

Aktuality sledujte, prosím, na nástěnce, v ohláškách, na webu a Fb.

- **Zpovědní pohotovost + adorace** v Michalské kapli od 1. září opět probíhají ve všední dny od 9.00 do 15.00 hodin.
- **Náboženství se Simonou Skřivánkovou** začíná ve středu **3. září**.
- Ohledně začátku přípravy na křest a biřmování budeme co nejdříve informovat na webu, Facebooku a na nástěnkách.
- **Od 3. září** se u nás v kostele budou opět konat chválové večery „**Chvály ve středu**“. Rozpis teprve obdržíme.
- **V sobotu 6. září** se koná **Hlavní hájecká pout'**, mše sv. od 11.30 hodin, celebruje Mons. Tomáš Holub.
- **První mše svatá pro rodiny s dětmi** po prázdninách se koná **7. září** v 10.15 (včetně žehnání aktovek), po ní následuje v refektáři farní kavárna.
- **V sobotu 13. září** v 11.00 hodin se koná v našem kostele **kněžské svěcení** br. Jana Kapistrána Tomáše Gajdoše.
- Večerní akce **Take Care** proběhne na nádvoří našeho kostela **16. září** od cca 19.00 hodin. Bude upřesněno.
- **V neděli 21. září** ranní mše (na poděkování) spojené **v 9.30 hodin**, po nich v refektáři oslava u příležitosti kněžského svěcení br. Kapistrána.
- **V úterý 23. září** od 19.30 hodin evangelizační večer „**Noc světla**“.

Setkání Sekulárního františkánského řádu

V neděli 7. září 2025 se bude konat volební kapitula našeho místního společenství. Od 14.30 hodin bude mše svatá v kapli sv. Michala, poté se přesuneme do refektáře kláštera, kde proběhnou volby naší nové rady. Volbám bude předsedat Jiří Zajíc, delegát Národní rady.

* * *

FRANTIŠKÁNSKÝ KLÁŠTER HÁJEK 400 LET POSVĚCENÍ LORETY

MÍSTO JUBILEJNÍHO SVATÉHO ROKU 2025 SPOJENÉHO S PLNOMOCNÝMI ODPUSTKY

SLAVNOST NAROZENÍ PANNY MARIE

sobota 6. ZÁŘÍ 2025

v 11:00 modlitba růžence

mši svatou v 11:30 hod. celebruje

Mons. Tomáš Holub, biskup plzeňský

mši svatou doprovází sbor

Cantabundus ze Kbel

v 15:00 hodin slavnostní požehnání

pěší pouť vychází od 1. Kaple na Malovance v 5:45

průvod se sochou Panny Marie u kaple XVIII. V 10:15

zajištěno občerstvení, prodej křesťanských knih

OHLÉDNUTÍ

Bratři v Izraeli

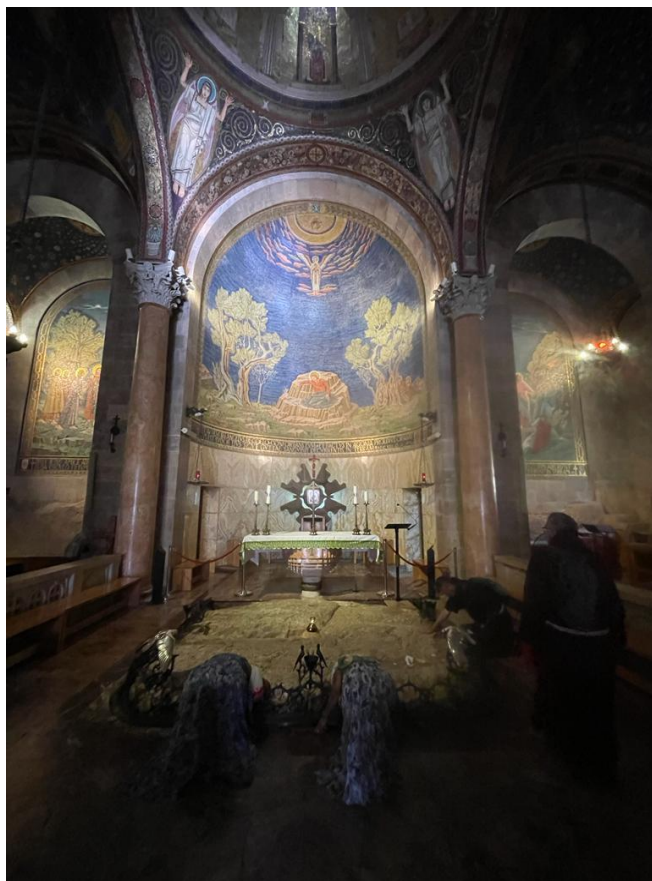
Několik našich bratří, spolu s bratry ze Slovenska, se v polovině září 2023 vydalo na společnou desetidenní pouť do Izraele...

Svatá země 2023 – cesta do Perly františkánských misii (část 20. – závěr)

Od Lví brány pokračujeme silnicí vinoucí se do údolí Kidron kolem Kostela sv. Štěpána (foto 1) a Kostela hrobu Panny Marie, který je významným poutním místem východní křesťanské tradice. Dnes je spravován Řeckou pravoslavnou a Arménskou apoštolskou církví. O několik desítek metrů dál už vstupujeme do Getsemanské zahrady (foto 2) na úpatí Olivové hory. Nejstarší olivy, které zde rostou, byly vysazené v křižáckých dobách a stále plodí. V Getsemanech stojí také Bazilika národů (foto 3), uvnitř které se nachází kámen, na kterém se podle tradice Ježíš potil krví (foto 4).

Jak stoupáme příkrou asfaltovou cestou do svahu Olivové hory, nelze nevzpomenout na krále Davida, který tudy prchal se svými věrnými před svým synem Abšalomem (2 Sam 15, 30). Od časů krále Davida se stala Olivová hora místem, kde chtěli být pohřbeni mnozí židé v souvislosti s výrokem proroků, kteří označovali tuto horu za místo, kde se odehraje Den Božího soudu a vzkříšení spravedlivých (Jl 3, 4–5). A obrovský židovský hřbitov nacházející se na úbočí Olivové hory je už dlouhá staletí svědkem této dodnes přetrvávající touhy (foto 5).

Místo, kde Pán Ježíš zaplakal nad Jeruzalémem a jeho obyvateli, jak svědčí evangelista Lukáš (Lk 19, 41–44), nese dnes název „Dominus flevit“ (*Pán zaplakal*) a je také spravováno bratry františkány z místní kustodie. A vítá nás superior místní svatyně br. Sebastiano Eclimes, v doprovodu svého „generálního vikáře“ – papouška, který následně využívá příležitosti a pózuje s některými bratry fotografům (foto 6 a 7). Po modlitbě v malém kostele ve tvaru velké slzy, upomínající na Ježíšův pláč, přijímáme malé občerstvení a pokračujeme na vrchol Olivové hory, odkud pozorujeme nádherný západ slunce nad městem (foto 8).

Druhý den ráno, tedy již poslední našeho pobytu ve Svaté zemi, jedeme do muzea Yad Vashem (foto 9, zdroj: <https://www.yadvashem.org/museum>), které je světovým památníkem holokaustu. Brzy poznáváme, že čas vyhrazený na prohlídku muzea je velmi krátký. Projít, a hlavně vnímat rozsáhlý komplex budov a různých expozic, k tomu by nestačil ani celý den. Rozhodně však jsme zasaženi nesmírným utrpením asi 6 milionů židů, vyhlazených za II. světové války. Z mnoha částí muzea zmíním jen Památník dětí, který se nachází v podzemní jeskyni, osvětlené pouze bodovými světly, jejichž světlo se odráží v mnoha zrcadlech. A prostorem zaznívají hlasy, které pronášejí jména asi jednoho a půl milionu zavražděných dětí, jejich věk a původ.

Přes hraniční přechod projíždíme do Betléma, který se nachází na Palestinském autonomním území. Z Jeruzaléma sem opravdu není daleko. Ihned z autobusu míříme k Bazilice Narození Páně (foto 10), do níž vstupujeme úzkým a nízkým vchodem, který měl ve středověku za cíl zabránit rytířům vjíždět dovnitř na

koních („Rozmohl se nám tady takový nešvar...“). Po mši svaté, kterou můžeme slavit v boční kapli, se připojujeme k procesí bratří k místu Ježíšova narození (foto 11 a 12). Mnozí z nás by si přáli strávit tu nějakou chvíli v tichu a modlitbě, bohužel se blíží čas, kdy je jeskyně otevřena pro veřejnost, a tak se sem brzy hrnou zástupy cizinců různých národností, přičemž v jeskyni nastává téměř nedýchatelno. Urychleně se tedy přesouváme několik stovek metrů dále k další svatyni. Je to malá kaple, pod níž se nachází tzv. Jeskyně mléka, označovaná tak podle mléčně bílého prášku, který pokrývá její stěny. Podle nejstarší tradice jde o místo spojené s útekem svaté Rodiny do Egypta, kdy v této jeskyni Panna Maria nakojila malého Ježíše a kapka jejího mateřského mléka změnila barvu skály na bílou. V malém obchůdku v nádvoří u kaple jsou evidována počty dětí, ke kterým došlo poté, co se zde matky (nejenom křesťanky, ale i muslimky) modlily a odnesly si odtud bílý prášek z jeskyně.

Br. Karol má své přátele i zde v Betlémě, a tak jsme velmi srdečně uvítáni v malém obchůdku s devocionáliemi, který zde, společně s blízkou kavárnou, provozuje rodina Ronyho Tabashe (foto 13). Rony měl tu čest zpívat při návštěvě papeže Františka v Betlémě, a tak jsme si v jeho obchůdku zazpívali všichni. Videozáznam z této události byl dostupný i na Fb-stránkách farnosti u PMS. Poté se již loučíme s Betlémem, vracíme se do Jeruzaléma, na hranicích zažíváme chvíle napětí, kdy hrozí zatčení slovenského bratra Filipa kvůli focení vojáků (nakonec se to vyřešilo jen „napomenutím“), někteří ještě míří do Jeruzalémského muzea a někteří již k odpočinku do kláštera, abychom

se brzy po půlnoci naložili naposledy do našeho milého autobusu se skvělým arabským řidičem a odjeli na letiště v Tel Avivu a vrátili se do Prahy.

Br. Jeremiáš

103. narozeniny otce Benedikta aneb Víra stojí na dvou nohách

V úterý 5. 8. jsme oslavili kromě poutního dne k P. Marii Sněžné i 103. narozeniny otce Benedikta.

Po mši svaté měl P. Benedikt kázání o tom, jak již 30 let dokončuje svou knihu. Mluvil o jejím obsahu – totiž na čem stojí naše víra. V největší zkratce by se jeho slova dala shrnout tak, že naše víra stojí na dvou nohách: na vzdělání a na skutcích.

Na náboženském vzdělání, které umožňuje i rozumově víru podpořit a na skutcích, které naši víru vyjadřují, osvědčují ji.

Ilustroval tato slova příběhy ze života, a tak, díky svému vyprávění, povzbudil své posluchače i názorně.

P. S.: Pro ty z vás, kdo byste se chtěli jeho slovy inspirovat ohledně náboženského vzdělávání, nabízíme letos cyklus setkání v rámci středečních Biblických katechezí na téma Křesťanská etika podle Písma. Jako podpůrné materiály budeme používat texty prof. ThDr. Jiřího Skoblíka, morálního teologa. Těšíme se na vás! Zářijové téma: Mravní život člověka jako odpověď'. (Sk 3)

*Katechetka Simona Skřivánková
a členové společenství Biblické katecheze*

Chatky letos ponovu

Každý rok tráví velká skupina našich farníků (hlavně rodin s dětmi) společně týden dovolené. Letos už jsme nejeli na Sázavu, ale ke školským sestrám do Hoješína. Dost věcí se proto muselo udělat jinak a napínavé to bylo i pro mne, protože jsem se rozhodla, že budu celé té partě vařit.

Plán byl, že oproti minulým ročníkům nebudeme tolik plánovat – výlety, turnaje a další činnosti – ale necháme se inspirovat novým místem a společná dovolená bude víc o sdílení a „jentakbyti“. Tak to se nám myslím podařilo, protože za ten týden se při různých službách v kuchyni a zásobování a úklidu vystřídali úplně všichni!

A kromě toho jsme stihli ještě:

- Dvoudenní put'ák pro teenagery se spaním pod širákem – celý týden bylo slunečno, jen tahle noc propršela, takže ty čokoládové medaile si všichni fakt zasloužili. A velké díky horským vůdcům Tomášovi s Bonim, že všechny poutníky zas vrátili zpátky!
- Spoustu výletů kolem Sečské přehrady a nejen tam, někdo i plaval nebo šlapadlil.
- Nějaké ty sportovní turnaje ve frisbee a tak (nejsem sportovec, takže ani nevím, jak se to jmenuje).
- Dva bezva táboráky – díky všem, kteří poráželi stromy.
- Sekání, hrabání a další zahradní práce společně se sestrami.
- Drbání ovcí a koťat, sypání kuřátkům, očesávání rybízu a houbaření.
- Večerní urputné souboje v deskovkách.
- Projížd'ky v zahradním vláčku u souseda modeláře.
- Společné mše svaté venku i v krásné kapli, zpívání a zvonění na zvony... A určitě jsem na něco zapomněla...
- A ještě nás Zdeněk vzal na pouť do Žlebů, což bylo pár generací jejich rodové sídlo, a při mši se dokonce přijímalo z jejich rodového kalicha ze 16. století!

Prostě jsme si to zase parádně užili a já už se nemůžu dočkat příští společné dovči. Anebo už v září společné dětské mše svaté. Díky všem, protože bez nich by to nebylo tak skvělé; a nejvíc tedy Bonimu, Tomášovi a Mírci a školským sestram, bez nichž by to nebylo vůbec.

Síma Laštůvková

Obláčka

Řeholní obláčka je silný moment jen v kruhu františkánské rodiny. Máme radost, že 9. srpna přijali zkušební hábit naši bratři Antonín a Christos a slovenští Marián a Michael. Bratři také dostali řeholní jména Vilém (Christos), Leopold (Marián), Antonín (Karel Antonín) a Michael (zůstává). Dnes tak společně začínají v Trnavě noviciát, čas hlubšího ponoru do vztahu s Ježíšem i františkánské spirituality.

o. Bernard OFM

Vznikla nová značka oblečení „Sacra“

SACRA – oblečení, které přináší světlo. Sacra není jen značka. Je to připomínka, že naše srdce je chrám, kde chce přebývat Bůh.

Zrodila se na pouti v jedné malé vesnici. Malý chlapec měl na sobě mikinu se symboly temnoty. V tu chvíli jsme ucítili touhu – tvořit oblečení, které nebude hlásat prázdnotu, ale Evangelium světla, naděje a lásky.

Tak vznikla SACRA – křesťanská značka, která spojuje víru, krásu a styl. Naše první kolekce navrácí slovům jejich pravý význam. Fráze a symboly, které ztratily hloubku, znovu proměňujeme v Boží poselství.

Máme požehnání představených, modlitby i podporu – ale největší jistotu nám dává Bůh, který toto dílo vede. Každý kousek oblečení se tak stává nejen stylem, ale i tichou modlitbou a znamením víry.

Objev první kolekci a staň se součástí příběhu: www.sacrashop.cz

VZPOMÍNÁME

Do Boží náruče...

Třetího července 2025 si Pán k sobě povolal pana Petra Honetschlägera, narozeného 2. 5. 1947. S manželkou Milenou chodíval na ranní mši svatou k Panně Marii Sněžné. Zde jsem se s oběma blíže poznala teprve nedávno a s vděčností děkuji za laskavou vřelost těch několika setkání. Při posledním rozloučení v bazilice sv. Václava na Smíchově, jsem se dozvěděla více o jeho životě. Bazilika byla plná živého Božího lidu, ke stolu Páně přistoupili skoro všichni.

Dětství prožil pan Petr s rodiči a bratrem ve Vyšším Brodě. Měl technické nadání a po studiích se stal programátorem. Při jednom školení se seznámil s budoucí manželkou a byla to láska na první pohled i na celý život. Pracovali v Aritmě, na jednom z prvních počítačů v tehdejší Československu. Po revoluci zakotvil Petr v nově založené Charitě a pak i v Lidové straně.

Ještě za totality poznali manželé spiritualitu Hnutí fokoláře a přijali ji za svou. Petr se stal voluntářem, Božím dobrovolníkem, dlouhé roky byl i zodpovědným za tuto větev v ČR. Angažoval se také ve farnosti sv. Václava. Petr byl pozorný a vnímavý k potřebám druhých, zvláště nemocných. Měl široké srdce a mariánskou povahu. S manželkou vychovali čtyři děti a radost jim Pán dopřál i z osmi vnoučat a pěti pravnoučat. Petr miloval přírodu, zvláště Šumavu, manželé rádi jezdili do Itálie.

Milena s Petrem chodili každý den na mši svatou, střídavě k Ignáci, k PMS, ke sv. Václavu, byl to pro ně začátek dne. Ve svém mariánském postoji čerpal Petr především ze vztahu k Ježíši v Eucharistii, který mu byl posilou i v poslední etapě života. Měl také silný vztah k Domenicovi Manganovi, voluntárovi, jehož osobně znal a který je aktuálně v procesu blahořečení. V posledních měsících přilnul i ke Carlu Acutisovi. Říkal, že je prosí buď za úplné uzdravení, nebo za to, aby dokázal svoji nemoc přijmout a s odevzdaností ve vůli Boží projít v lásce poslední dny svého života.

Vyprošujeme panu Petrovi radost bez konce v domě našeho nebeského Otce a jeho drahým zde hlubokou víru a něžnou péči Pána i Matky Boží.

Lucie Vorlová

(Fakta čerpána z textu Ing. Jiřího Hájk)

P. Alois J. Moc OFM

Jako každý rok, i letos si terciáři 17. srpna připomněli při mši sv. u Panny Marie Sněžné odchod františkána P. Aloise Moce na věčnost – letos uplynulo 30 let.

Narodil se 16. srpna 1918 v Radošovicích. Byl františkánským knězem, duchovním asistentem III. řádu, autorem duchovní literatury, v době pronásledování lektorem teologie, politickým vězněm, „horlivý v péči o duše“. Zemřel v Brně, pohřben je v Radošovicích u Vlašimi.

Jako střípek vzpomínek přinášíme níže článek jeho duchovního syna Jiřího Zajíce.

Lucie Vorlová

Krčskou mládež v roce 1968 energicky vedl P. Jiří Kabát. Když se objevil malý, plešatý muž se silnými brýlemi – P. Alois Moc – nikdo netušil, že právě on ovlivní farnost a životy mnohých. První dojem? Suchar. Ale brzy se ukázal jako klíčová opora v době, kdy nadšení Pražského jara vystřídala normalizace.

Zatímco mnozí rezignovali, P. Moc byl ten, kdo nás tiše povzbuzoval. V roce 1972 se postavil za plánovaný desetidenní tábor, i když rodiče většiny účastníků protestovali. Vložil do toho svou autoritu – a právě jeho důvěra vytvořila základ zlaté éry krčského společenství mládeže.

Na táborech se objevoval osobně. Nejen při bohoslužbách v teepee, ale třeba i v bráně při fotbale – téměř v šedesáti letech! Byl nám duchovním vůdcem, doma jsme se u něho pravidelně setkávali. Neustále promýšlel víru, byl jakýmsi „mozkem“ františkánského společenství – až do dalšího zatčení.

V závěru života kladl čím dál větší důraz na milosrdenství – Boží i to naše jako odpověď. Právě tím se stal pro mnohé skutečným průvodcem na cestě víry.

(Jiří Zajíc)

ZÁKOUTÍ PANNY MARIE SNĚŽNÉ (5.)

Nekrolog

Za oltářem, při severní stěně máme nevelikou skříň, ve které se uchovává tabule se soupisem zemřelých bratří. Jde o tzv. nekrolog. Naše skříň je narozdíl

od jiných klášterů provedena velice jednoduše. Je pouze lakovaná, dřevěná s latinským nápisem „Pie Jesu Domine dona eis requiem sempiternam.“ (Dobrý Pane Ježíši, dej jim věčné odpočínutí). Klášterní nekrology mají dlouhou tradici a jsou mimo jiné i významným písemným pramenem pro historii vrcholného středověku. Řeholní komunity sepisovaly jména svých zemřelých především proto, aby připomínaly jejich duše našemu Pánu při chórových modlitbách. Náš konvent Panny Marie Sněžné nebyl žádnou výjimkou. Na rozměrné desce jsou sepsána jména bratří, kteří zde zemřeli, a tento seznam začíná bl. Bedřichem Bachsteinem s jeho třinácti spolubratry umučenými 15. 2. 1611, za nimi následuje přibližně stovka bratří, uzavřená rokem 1706. Nekrolog zde končí z jediného důvodu: byla popsána celá deska a soupis pokračoval nepochybně dál, jen není umístěný v původní skříni.

Nekrolog je neobyčejně výmluvným historickým dokumentem. Nejde jen o to, že nám uchovává jména jednotlivých řeholníků a některé údaje. Většinou je před jménem řeholníka uveden jeho titul. Bratři laici měli Fr. (frater), obyčejní kněží R.P. (Reverendissimus pater, nedůstojnější otec), představení a další významnější bratři mají M.V.P. (Multum venerandus pater, velmi ctihodný

otec) a provinciálové mají titul A.R.P. (Admodum reverendus pater, nedmíru důstojný otec). Dnes se již tyto tituly neuplatňují. Bratr Šimon Zuska mi vyprávěl, jak byl sekretářem na jedné z generálních kapitul krátce po II. vatikánském koncilu, četl tam prezenční listinu s tituly a generál jej zarazil se slovy: „Všichni frater!“

Jména mají bratři očividně řeholní: Paschal, Anselm, Benedikt, Sylvestr, Antonín, ...

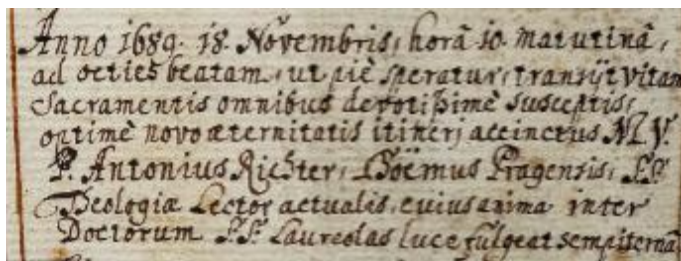
Příjmení mají většinou německy znějící: Majer, Richter, Kromer, Hermann, i když se objeví také jména jako Strnad nebo Maleczky.

Jejich místo původu bývá zmiňováno jen tehdy, když nepocházejí ze Sudet: Čech z Teplic, Bavorák, Moravan, aj.

Dále bývá uváděna nějaká stručná charakteristika: kazatel, zpovědník, student teologie, horlivý sakristán, aj.

Takže takovým typickým zápisem je: „Roku 1689 o desáté hodině ranní, k blaženému zástupu, jak pokorně doufáme, přešel svým životem, veškerými svátostmi zbožně zaopatřen a nejlépe na novou cestu k věčnosti vypraven

M.V.P. Antonius Richter, Čech, Pražák, lektor svaté teologie. Ať jeho duše září vavřínem věčné slávy mezi svatými doktory.“

Kromě blažených mučedníků se tu setkáváme ještě s jednou dobře ohraničenou skupinou, a tou jsou bratři, kteří v dnech 10. 6.–6. 9. 1680 zemřeli na mor. Tehdy Prahou proběhla epidemie, které podlehl třetina obyvatel a nevyhnula se ani našemu konventu, kde na nemoc zemřelo dvanáct bratří.

Nekrolog ale slouží především pro modlitby za zemřelé bratry. Tuto historickou skříň již dávno nepoužíváme. Dnes máme jména sepsána v přehledné tabulce a vždy na konci poledních modliteb svěřujeme jmenovitě Pánu ty, kteří mají ten den výročí úmrtí.

V případě blahoslavených mučedníků dochází k určitému paradoxu. Svatý stolec již uznal jejich spásu a blažené patření na Boží tvář, takže modlitby za ně jsou de facto absurdní. Podobnou absurditu zažívám ale pokaždé, když navštívím náš konventní hrob na Olšanech. Jak se mám modlit za spásu Bernarda nebo Michala? Proto vždy po modlitbách za zemřelé dodávám potichu: „Svatí naši bratři, orodujte za nás!“

Br. Bonaventura OFM

K ZAMYŠLENÍ

V úterý 5. srpna oslavil otec Benedikt účastí na večerní mši svaté spolu s farníky 103. výročí svého narození. Po bohoslužbě se většina z nich shromáždila u oltáře a pozorně a s radostí naslouchala moudrým, laskavým i důrazným slovům kazatele.

Moji milí, i když nadpřirozená víra je sama o sobě milostí a Božím darem, rozumové poznání má své nepominutelné místo v životě víry křesťana. Je třeba se namáhat také o Ježíši Kristu a jeho životě něco nepochybného vědět. (...)

Bůh je milující Otec. Ten vztah Pána Boha s duší je dobrodružstvím lásky. Navigace Boží není neosobní funkce, ale děje se osobním stykem. Své děti Bůh zachovává ve své starostlivosti i za pomoci osobních setkání docela překvapivých a paradoxních. (...)

Bojíme se přijmout Boží vůli v plnosti, protože člověk nemá k sobě pravdivou lásku. Pravá láska se neživí jen „sladkostmi“, ale i sebeobětováním. Tu pravou lásku nám ukázal Pán Ježíš, když se celý vydal za nás až ke smrti, opravdové smrti. A toho se bojíme. Bojíme se, že bychom museli i za sebe sama něco bolestného snést. To se nám nechce. Máme se rádi falešnou láskou...

*Citováno z: Věra Eliášková, Lubomír Mlčoch, Benedikt V. Holota:
Neplánovaných deset besed.
Vydal atelier DeCuore v roce 2021
Str.: 76, 77, 78.*

PODROBNÝ PROGRAM

Sobota 20. 9. 2025

Tetín

Program i v pátek 19. 9. a v neděli 21. 9.

KONCERTY TRHY POUTNÍ MŠE PROGRAM PRO DĚTI

PÁTEK 19. 9.

Slavnostní průvod - historická rekonstrukce: 1100 let od translace sv. Ludmily na Pražský hrad - příjezd sv. Václava

18.30	Začátek shromáždění (u kostela sv. Jana Nepomuckého)
18.45	Příchod sv. Václava
19.00	Zahájení průvodu ke kříži sv. Ludmily u fotbalového hřiště
20.00	Příchod ke kříži, slavnostní zakončení průvodu a drobné pohoštění pro účastníky průvodu

SOBOTA 20. 9.

Program na hlavním pódiu (u kostela sv. Jana Nepomuckého)

11.00 - 12.30	Poutní mše, oslavuje P. Mgr. Matěj Jířsa
+ Požehnání & otevření prodloužené stezky sv. Ludmily
13.30 - 14.00	Vystoupení dětského sboru Hlávsky, ZŠ Tetín
14.00 - 15.00	Koncert Yellow Sisters
15.30 - 16.30	Divadlo pro děti - Kulaté divadlo matky Barbory
18.30 - 19.30	Koncert Rocksana
20.30 - 22.00	Koncert Bon Jovi Tribute - Petr Poláček

Program v kostele sv. Jana Nepomuckého

09.00 - 10.30	Svatost smíření
13.00 - 17.00	Výstava Jindřich Štreit
Být doma aneb být s rodinou v životě, v lásce i v umírání

Program v kostele sv. Ludmily

13.00 - 16.30	Vystavena tetínská relikvie sv. Ludmily
17.00	Koncert Irkosbor Dobříš

NEDELE 21. 9.

11.15 - 12.15	Mše svatá (kostel sv. Ludmily)
10.00 - 17.00	Otevřeno Muzeum Tetín a expozice těžby vápence
10.00 - 17.00	Výstava Jindřich Štreit
Být doma aneb být s rodinou v životě, v lásce i v umírání
10.00 - 17.00	Poutové atrakce (centrum)
14.30 - 17.00	Vymetání pudy (u kostela sv. Jana Nepomuckého)
15.00 - 16.00	Hudební vystoupení - Martin Kory (u kostela sv. Jana Nepomuckého)
10.00 - 17.00	Tetínské trhy (centrum)

Další program

10.00	Pěší pouť z nádraží Beroun (2 km na Tetín)
09.00 - 17.00	Otevřeno Muzeum Tetín a expozice těžby vápence
10.00 - 18.00	Tetínské trhy (centrum)
10.00 - 11.30	Dětské vinobraní - slavnostní zahájení (u vinoteky)
13.30 - 16.30	Burčáková slavnost s hudebním odpolednem (u vinoteky)
16.30 - 17.00	Berounské mažoretky (u vinoteky)
15.00 - 16.30	Beseda / mládež v církvi (Komunitní centrum)
12.00 - 20.00	Poutové atrakce (centrum)
11.00 - 17.00	Otevřeno Komunitní kavárna
13.00 - 17.00	Prostor ticha (kostel sv. Kateřiny)

Sledujte nás na: www.tetin.cz nebo na FB: Svatoludmilská pouť 2025

VSTUP ZDARMA

PARKOVÁNÍ ZDARMA

 u tetínského fotbalového hřiště

Kyvadlová doprava z parkoviště zajištěna ZDARMA

BUS: posílána spojení autobusové nádraží Beroun - Tetín náves

Organizátoři:

VIÑO JIRUŠKA

Sponzoři:

Partneři:

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)
9.00–15.00 zpovědní pohotovost a adorace v Michalské kapli
neděle: 9.00 (stream), 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00
denně: 17.30 modlitba růžence
Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude v pondělí 15. 9. v 19.00 hodin.

* * *

Příspěvek

na provoz farnosti

Příspěvek PMS

na rekonstrukci elektřiny

Děkujeme, že přispíváte na provoz farnosti bankovním převodem.

Do fondu **Donátor** za naši farnost zbývá doplatit: 54 300 Kč.
(stav k 28. 8. 2025)

* *

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Hodiny pro veřejnost: Čt 14–16.00; Pá 9–11.30 (jiné dny v týdnu pouze po předchozí domluvě s farářem nebo vikářem).

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Za aktuální reportáže a přípravu snímků redakce děkuje Zuzaně Rebcové, a za snímky samotné všem jejích autorům.

Redakce: A. a Z. Bohdaneckých, Ž. Ludvíková, snezenka.farni@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 20. 9. 2025.

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 20 Kč. Neprodejně.

Dobrovolné příspěvky vhazujte do pokladničky v kostele.